

[John Vinther]

ge stor bevågenhed, og det er i grunden synd, for det er et område, der er uhyre vigtigt.

I et land som Danmark, hvor viden er det eneste råstof, er det vigtigt, at vi forstår og formår at fastholde og udvikle den store videnbasis og dygtighed, vi er i besiddelse af. Det kræver naturligvis, at vi til stadighed indretter de forskellige politikker, det være sig erhvervspolitikken eller den egentlige forskningspolitik, på en sådan måde, at forskningen får de bedste forudsætninger for at trives og styrkes.

Lad mig med det samme sige, at der er mange gode elementer i redegørelsen. Den analyse, redegørelsen indholder, og som munder ud i tre overordnede, skal vi kalde det politikker, nemlig for det første at sikre, at resultaterne af dansk forskning i videst muligt omfang finder anvendelse i samfundets produktion, for det andet at forenkle administrationen og principperne for tildeling af forskningsmidler og endelig for det tredje at tage fat på diskussionen om dilemmaet mellem på den ene side nødvendigheden af forskning og udvikling og på den anden side de etiske og sociale virkninger, forskningen har på samfundet, kan vi fuldt ud erklære os enige i. Ærligt talt er det jo altså også formuleret på en så rund og blød måde, at det ville være vanskeligt andet.

Derimod synes vi, at redegørelsen mangler konkrete anvisninger på, hvorledes det så er tanken, at disse tre overordnede formål skal føres ud i livet.

Der er også direkte mangler i redegørelsen. Der står ikke mange ord om, hvorledes regeringen vil styrke den del af forskningen, som finder sted i det private erhvervsliv. Vægten ligger helt tydeligt på den offentlige forskning; og den private forskning står der faktisk kun nogle enkelte sætninger om de eksisterende skatteordninger. Jeg vil i den forbindelse gerne spørge ministeren, hvad regeringen agter at gøre for også at styrke den private forskning, og om regeringen agter at videreføre den skatteordning med 125 pct.s fradrag for nogle særskilte forskningsprojekter, som nu udløber.

Vi synes, at det er positivt, at redegørelsen lægger op til, at forskningen skal gøres så erhvervsrelateret, som det er tilfældet. Der skal naturligvis være plads til den brede og alment videnskabskabende forskning – jeg tror, ministeren anvender udtrykket »abstrakt« om den – men det gør nu altså ikke noget, at vi tør stille

krav til forskningen. Forskningen skal ikke være til for forskningens egen skyld, forskningen skal naturligvis bibringe nogle resultater, der skal kunne finde anvendelse, og det er naturligvis ønskeligt, at resultaterne kan anvendes i erhvervslivet og medvirke til en styrkelse af beskæftigelsen.

Det er en god intention i redegørelsen, at der opereres med særlige prioritetsområder, områder som miljø, fødevareteknologi, energiforskning, bioteknologi m.v., altså de områder, hvor Danmark står stærkest, men ministeren er en smule for forsigtig, når man finder det nødvendigt flere steder i redegørelsen at slå fast, at en sådan styrket indsats på enkelte områder ikke må ske på bekostning af forskning på andre områder.

I Det Konservative Folkeparti tør vi godt sige, at vi synes, at vi skal have en national forskningsstrategi med nogle helt klare målsætninger. Det kræver, at vi tør prioritere, hvilke områder det er, der skal styrkes. Når man sætter ind på nogle områder og prioriterer dem højt, kan det ikke undgås, at det i en vis udstrækning sker på bekostning af andre områder. Det skal man ærligt turde sige.

Som jeg allerede har omtalt, er vi enige i mange af de målsætninger, der opstilles i redegørelsen, men der mangler altså lidt kød på ordene; der står for lidt konkret. Når ministeren anfører, at samfundets innovative miljøer skal gives de bedste muligheder for udveksling af viden, at formidlingen af offentlige forskningsresultater til industriens virksomheder skal styrkes, at den danske indsats inden for fødevareteknologien skal fastholdes osv. osv., så er det gode intentioner, som vi kan være enige i, men hvilke tanker har ministeren gjort sig om, hvordan det skal føres ud i livet, hvilke tiltag er det, der skal sikre, at vi får et løft i den danske forskning?

Det er glædeligt, at redegørelsen lægger op til et opgør med uoverskueligheden i forskningens organisation og finansiering. Det er også nødvendigt. Bevillingsmæssigt set har vi et system, som er uoverskueligt, og som ikke nødvendigvis medvirker til at sikre, at det er de bedste forskningsprojekter, der kan videreføres.

Jeg kan godt have ministeren mistænkt for, at han i virkeligheden – på trods af, at det ikke skrives direkte i redegørelsen – mener, at der